

РЕШЕНИЕ

№ 6493

гр. София, 01.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5089** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Ц. А. П., с ЕТ А. СИСТЕМ-Ц. П., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. Ген. К. Г. /УДАРНИК/ №10, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220514001724-091-001 от 04.09.2015 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на възложител на ревизията, и В. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1690/09.11.2015 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на НАП /ДОДОП при ЦУ на НАП/.

Образуваното по жалбата съдебно производство по адм.дело № 12 389/2015г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) е приключило с Решение № 3255/17.05.2018 г.

С решение № 6190/23.04.2019 г. постановено по адм.дело № 9878/2018 г. на Върховен административен съд (ВАС) е отменено Решение № 3255/17.05.2018 г. постановено по адм.дело № 12 389/2015 г. на АССГ в частите, в които е отхвърлена жалбата на Ц. П. като [фирма] – [населено място] срещу ревизионен акт № Р-22220514001724-091-001 от 04.09.2015 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 1690/09.11.2015 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП, за непризнато

право на данъчен кредит по доставки от [фирма] в размер на 6 683,80 лв. и съответните лихви; от [фирма] в размер на 497,70 лв. и съответните лихви и от [фирма] в размер на 17 416,67 лв. и съответните лихви и делото е върнато в посочените части за ново разглеждане от друг съдебен състав на Административен съд, С.-град и постановяване на решение по същество, предвид указанията, дадени в решението.

По отношение на доставките от [фирма] в решението на ВАС е посочено, че първостепенния съд не е изложил мотиви относно законосъобразността на РА в тази му част, както и относно приложението на чл.301 от Търговския закон по отношение на представителната власт на лицето П. Г. към момента на издаване на процесните фактури. По отношение на доставките от [фирма] и от [фирма], в решението на ВАС също е констатирано, че АССГ не е изложил собствени мотиви относно фактурираните доставки.

Жалбоподателят Ц. А. П. с ЕТ А. СИСТЕМ-Ц. П., оспорва ревизионния акт в посочената част като незаконосъобразен. Конкретно за доставките от [фирма], според посоченото в жалбата, доказателстват, които обосновават реалността на доставките са фактури с №№ 372/25.02.2011г., № 370/24.02.2011г., № 368/21.02.2011г., № 367/17.02.2011г и № 365/14.02.2011г., дневник на сметка 401/1 за периода 01.01.2011-31.12.2011г. с контрагент посочения доставчик, разплащания, договори, приемо-предавателни протоколи, декларация от управителя, относно начина на извършване на услугата и нейното предаване, както и наличието на 4 бр.лица назначени по трудови правоотношения.

По отношение на доставките от [фирма] и от [фирма] също са изброени доказателства, обосноваващи според жалбоподателя реалност на доставката.

В жалбата са развити и твърдения, че в производството по издаване на РА са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не са взети предвид всички данни, събрани в хода на ревизията, което е довело до формиране на неправилни изводи относно релевантните за правото на приспадане на данъчен кредит факти.

При новото разглеждане на делото жалбоподателя не се явява и представлява. С писмена молба представя заверени копия от фактури, издадени от доставчика [фирма], посочени по-горе, за които се твърди, че са подписани от П. Г., който към момента е бил заличен управител на дружеството, но придължил да работи в същото и да приема работата по определени договори. Представените фактури са приети като доказателства по делото.

Ответникът – директорът на ДОДОП С., се представлява по делото от юрк. М., редовно упълномощена, която изразява становище за потвърждаване на РА в оспорената част по отношение на доставчиците [фирма]; от [фирма] и [фирма].

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Компетентността на административния орган и липсата на процесуални нарушения в хода на ревизионното производство са установени с Решение № 3255/17.05.2018 г. на Административен съд София-град по адм.д.№ 12 389 /2015 г. и с решение №

6190/23.04.2019 г. постановено по адм.дело № 9878/2018 г. на Върховен административен съд, поради което настоящата съдебна инстанция не следва да ги обсъжда отново.

Административната преписка и всички събрани доказателства по адм.д.№ 12 389/2015 г., както и представените копия от фактури №№ 362/04.02.2011г., 364/08.02.2011г., 367/17.02.2011г., 365/14.02.2011г., 370/24.02.2011г., 368/21.02.2011г. и 372/25.02.2011г., всички с доставчик [фирма], са приобщени към настоящото производство.

По доставките от [фирма].

При ревизията е установено, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 683,80 лева, през периода 01.02.2011 година – 28.02.2011 година, по общо 7 броя фактури, издадени от М. БГ Е., описани в издадения ревизионен доклад, а именно – по фактури с №№ 362/04.02.2011г., 364/08.02.2011г., 367/17.02.2011г., 365/14.02.2011г., 370/24.02.2011г., 368/21.02.2011г. и 372/25.02.2011г., с предмет на доставките различни СМР – ремонт на водопровод, полагане на асфалтови смеси, изработка и монтаж на алуминиева дограма, изкърпване на стара подова настилка и полагане на бетонова замазка, ремонт на покрив, ремонт на елинсталация, с изключение на фактура № 372/2011г., която е с предмет аванс по договор. Във връзка с тези доставки в хода на ревизинното производство ЕТ А. Систем-Ц. П. е представил следните документи: фактурите, издадени от [фирма], Дневник на сметка 401/1 за периода 01.01.2011-31.12.2011г. с контрагент 65 М. БГ Е., от който е видно, че фактурите са осчетоводени като разход по сметка 602 - разходи за външни услуги и по кредита на сметка 501- каса в лева, с изключение на ф-ри № 368/21.02.2011г. и № 372/25.02.2011г, които не са осчетоводени по кредита на сметка 501, а като задължение към доставчика. Фискални бонове към фактурите, са представени за 6 от фактурите, като не са представени само за фактура № 372/2011г., но същите са издадени от устройство, което не е регистрирано на името на доставчика. Горното обстоятелство е установено след проверка в ПП СУП, при която ревизиращия екип е установил че: М. БГ Е. има регистрирано Фискално Устройство с инд. № на ФУ ДУ 237253 и И. № на ФП 36310270, М. БГ Е. има 4 бр. лица, назначени по трудови правоотношения - 2 бр. Зидаромазач, 2 бр. Общ работник строителство, като единият е прекратен на 17.02.2011г., -както и че М. БГ Е. не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2011 г., т.е. няма данни за извършване на реална стопанска дейност.

Платежни документи за осъщественото авансово плащане по фактура № 372/2011г. не са представени.

С подаденот възражение срещу РД с вх. № РвхК-676/08.07.2015 г. и приложените доказателства към него с писмо вх. № РвхК-677/08.07.2015 г., във връзка с доставките от М. БГ Е. от ревизираното лице са представени следните документи: договор от 28.01.2011 г. между ЕТ А. Систем-Ц. П. и М. БГ Е. с предмет: извършване на СМР на обект: „Склад и офис част на ул. „проф. И. Г. 1А, съобразно приложение № 1 към договора; прил.№ 1, в което са описани видовете СМР за извършване, приемо-предавателен протокол за извършване на натурални СМР хале Ф. – [улица].08.2011 г.; фактурите към ревизираното лице, издадени през м.02.2011г., с фискални бонове към тях, с изключение на ф-ра № 372/25.02.2011 г., с предмет „аванс по договор“, към която няма приложен фискален бон.

Представени са документи за последваща реализация – договор между ЕТ А. Систем-Ц. П. и Ф. 11 ООД от 27.01.2011 г. с предмет: извършване на СМР на обект:

„Склад и офис част находящ се на ул. „проф. И. Г." 1А", съобразно приложение № 1 към договора, прил.№ 1, в което са описани видовете СМР за извършване, приемо-предавателен протокол за извършване на натурални СМР хале Ф. – [улица].11.2011 г., фактури, издадени към клиента, издадени през м.08, м.09 и м.11.2011г.

Установено е, че представените фискални бонове за извършени разплащания в брой са издадени от ЕКАФП с № на ФУ ДТ 113522 и № на ФП 02501855. При проверка в ПП „Фискални устройства с дистанционна връзка“ е установено, че дружеството няма регистрирано такова. Т.е. представените фискални бонове са издадени от устройство, което не е регистрирано на името на доставчика.

След анализ на наличните доказателства, органът по приходите е констатирал редица несъответствия. Констатирано е, че през м.02.2011 г. М. БГ Е. е издало фактури на ревизираното лице с предмет услуги, като представения приемо-предавателен протокол за извършване на натурални СМР е с дата 28.08.2011 г. Ревизираното лице е издало на клиента си Ф. 11 ООД фактури през м.08, м.09 и м.11.2011г., като представения приемо-предавателен протокол за извършване на натурални СМР е с дата 27.11.2011 г. Така представените документи са оценени като противоречиви от органът по приходите, поради което същият е приел, че не става ясно кога реално са извършени ремонтните работи на цитирания обект и кога е настъпило данъчното събитие.

Констатирано е, че договора от 28.01.2011 г. между ревизираното лице и М. БГ Е., както и Приложение №1 към договора, приемо-предавателния протокол и фактурите, са подписани от П. Г., в качеството му на представляващ дружеството. Справка в търговския регистър е установила, че с договор за покупко-продажба на дялове от 19.11.2010 г. П. Т. Г. е прехвърлил притежаваните от него дялове в дружеството на А. В. А., като промяната е вписана на 23.12.2010 г. На тази дата е вписана и промяната на управителя на дружеството. Към датата, на която е подписан договора между двете дружества и съпътстващите го документи, П. Т. Г. не е имал представителна власт в дружеството. Органите по приходите са посочили в РА и че след справка в ТР образеца от подпис на П. Г. видимо се различава от положените подписи в договора, приложението към него, приемо-предавателния протокол и фактурата.

При тези фактически установявания е направен извод, че представените доказателства, във връзка със спорните доставки, са съставени за конкретното производство, с цел да създадат впечатление за реалност на доставките между двете дружества и да обслужат защитната теза на ревизираното лице, поради което не са кредитирани от органите по приходите.

Заклучението на ССЧЕ, прието от съда при предходното разглеждане на делото, неоспорено от страните, при което вещото лице е имало за задача да извърши проверка в счетоводството на доставчика, установява, че връзка с този доставчик не е било възможно да се осъществи. Експертизата е стигнала до извод, че фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени единствено при жалбоподателя по съответните сметки, доколкото доказателства за осчетоводяването им при доставчика не са представени.

С оглед на изложеното съдът намира, че независимо, че са налице издадени фактури към ЕТ А. Систем-Ц. П., договор между ЕТ и М. БГ Е., представени копия на протокол за приемо-предаване за извършване на натурални СМР хале Ф. – [улица].08.2011 г., за да възникне право на приспадане на данъчен кредит е

необходимо предвидените в закона изисквания да са изпълнени по отношение на конкретната доставка и посочените страни по доставката, т.е. не е достатъчно услугите по принцип да са извършени, респективно стоките доставени, а е необходимо да се извършени именно от лицето, посочено като доставчик в издадените данъчни фактури.

Предметът по процесните доставки в по-голямата си част е престиране на труд – СМР. В тази връзка е установено, че М. БГ Е. има 4 бр. лица, назначени по трудови правоотношения - 2 бр. Зидаромазач, 2 бр. Общ работник строителство, като единият е прекратен на 17.02.2011г., което може да обоснове извод за наличие на кадрова обезпеченост на доставчика.

Във връзка с констатациите на органите по приходите за представителната власт на П. Г., за който справка в търговския регистър е установила, на 19.11.2010 г. е прехвърлил притежаваните от него дялове в дружеството на А. В. А., като промяната е вписана на 23.12.2010 г., съдът намира че съгласно нормата на чл.301 от Търговския закон при действия на лице без представителна власт от името на търговец се смята, че търговецът потвърждава действията веднага след узнаването. В конкретния случай са наличе доказателства, че търговеца не се е противопоставил на извършените действия без представителна власт, доколкото и при новото разглеждане на делото се позовава на тези доказателства – факт, който препятства възможността да се игнорира доказателствената сила на тези документи само въз основа на констатираната от ответника липса на представителна власт на подписалото ги лице. В конкретния случай от органите по приходите не са представени доказателства, че А. се е противопоставил на извършените от негово име без представителна власт действия, поради което на това основание посочените документи не следва да бъдат изключени от доказателствата по делото.

При преценката за реалното извършване на доставките от М. – БГ съдът отчита реалната липса на касови бонове към издадените фактури, доколкото приложените такива към 6 от фактурите са от фискално устройство, което не е регистрирано на доставчика.

С оглед предмета на доставките – ремонт на покрив, водопровод и ел.инсталация, полагане на бетонова замазка, полагане на асфалтови смеси (ръчно), изработка и монтаж на алуминиева дограма, съдът приема, че липсват доказателства за това какви материали са вложени в описаните СМР, за чия сметка са тези материали – а дейностите безспорно изискват влагане на материали (керемиди, дървен материал, ВиК части, бетонов разтвор). Не са представени доказателства как са транспортирани до обектите посочените материали, особено асфалтовите смеси и бетоновата замазка, изискващи специфичен транспорт. Заключението на назначената ССЧЕ не установява какви разходи са реализирани от доставчика за изпълнението на доставките при липсата на възможност за проверка в счетоводството на доставчика.

При разпределението на доказателствената тежест жалбоподателя не е ангажирал доказателства (съдебно-техническа експертиза или други), чрез които вкл. да се установи наличието на мястото на обекта на спорните доставки на СМР.

Основната предпоставка за възникване право на данъчен кредит е наличието на доставка (данъчно събитие) по смисъла на чл.6 и чл.8 от ЗДДС. Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест, поради което намират приложение общите принципи на АПК, приложим по силата на §2 от ДР на ДОПК, и Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим във връзка с чл.144 от

АПК. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК определя, че административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба кореспондира с общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, както и наличието на едно от условията по чл. 71 от ЗДДС са факти от обективната действителност, свързани с възникването на благоприятни последици за задълженото лице - право на данъчен кредит по определена фактура.

В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на предпоставките за упражняване право на приспадане на данъчен кредит. Издаването на фактури и разплащането по тях, както и правилното счетоводно отчитане не доказват реалност на доставките. Фактурата е частен свидетелстващ документ, наличието който е задължително условие да се установи облагаемо данъчно събитие и начислен ДДС. Тя е условие, без което не може, но не е единствено достатъчна да установи реално изпълнение на сделката чрез размяната на дължимите престации между страните.

С оглед на изложеното, съдът намира, че по доставките от [фирма] законосъобразно с оспорения ревизионен акт не е признато право на данъчен кредит в размер на б 683,80 лв. и съответните лихви.

По отношение на доставките от [фирма].

В хода на ревизионното производство е установено, че задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през периода 01.07.2010 година – 31.07.2010 година по фактура № 333/28.07.2010 г., издадена от М. ООД. Предмет на доставката по тази фактура са услуги – СМР - направа на дръжки на капаци, повдигане на шахти, направа на допълнителна замонолитка на ел. шахти, замонолитка на канализационни шахти, доставка на капаци и направа на водомерни шахти, доставка и полагане на улеи, покрай цистерна газ. В ревизионния доклад подробно са описани представените от ЕТ А. СИСТЕМ – Ц. П. документи във връзка с процесните доставки.

С ПИНП №П-22221014062745-141-01/09.01.2015 г. е документирана извършена насрещна проверка на М. ООД във връзка с издадената фактура № 333/ 28.07.2010 г. с ДДС в размер на 497,70 лв. и посочения вече предмет на доставката. До дружеството е изготвено ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок не са представени доказателства.

При проверка в информационния масив е установено, че [фирма] с ЕИК[ЕИК], няма отразени в дневниците си за продажби фактури,

издадени на ЕТ А. СИСТЕМ - Ц. П. с ЕИК[ЕИК]. Дружеството няма издадена фактура с № 333/28.07.2010 г.

При проверка в ИМ на НАП, ПП СУП е установено, че М. ООД има регистрирано Фискално устройство с инд. № на ФУ DY220159 и И. № на ФП 36279015 за неустановен обект, т. е. представеният от ревизираното лице фискален бон, не е издаден от регистрираното фискално устройство на М. Е..

При проверка в ПП СУП е установено, че: М. ООД има назначено едно лице (жена) на трудови правоотношения на длъжността –чистач, като дружеството има деклариран 2 бр. обекти, в т. ч.: офис в [населено място], ул. Н. П. и офис в [населено място], ж. к. Еленово. Декларираната дейност - производство на горно облекло, без работно- код 1822. М. ООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2010 година.

В ревизионното производство не са представени и няма налични данни за материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките от конкретния доставчик, не са представени данни за предходни доставчици, данни за обекти и др.

От ревизираното лице са представени: спорната фактура, договор между С. 03 ЕАД и ЕТ А. СИСТЕМ–Ц. П. от 08.12.2009г. за извършване на СМР на обект: газостанция и бензиностанция [населено място], Приложение №1 и №2 към договора, приемо-предавателен протокол от №1 до №5 и фактури към възложителя (.л.142-148 от адм.д.12389-15-т.П)..

С възражението срещу РД отново са представени: договор между С. - 03 ЕАД и ЕТ А. СИСТЕМ – Ц. П. за извършване на СМР на обект: газостанция и бензиностанция [населено място], Приложение № 1 и 2 към него, приемо-предавателен протокол от № 1 до № 5, издадените фактури на С. - 03 Е., фактура, ведно с фискален бон към нея, издаден от М. Е..

При съдебното обжалване на РА са представени договор за възлагане извършването на СМР на обект „бензиностанция – [населено място]“ с изпълнител М. ООД от 21.06.2010г. (л.531 и сл.), ведно с Приложение № 1 към него, съдържащо количествено-стойностна сметка на възложените СМР, което е подписано само от представител на М. ООД, и Протокол № 1 от 27.07.2010 г. за предаване на резултата от извършените услуги, двустранно подписан.

Заклучението на допуснатата от съда при предходното разглеждане на делото съдебно-счетоводна експертиза установява по отношение на доставката по посочената фактура, че същата не е включена в дневника за продажби на доставчика. Вещото лице не е осъществила връзка с доставчика, за да извърши проверка в счетоводството му.

С оглед на изложеното съдът намира че не са събрани доказателства за

реалното осъществяване на доставката от [фирма]- не е доказано плащане по фактурата, както и предоставянето на услугата по нея от този доставчик. Предмет на доставката са специфични СМР – замонолитка на ел.шахти, за извършването на която са необходими съответни циментови разтвори, предмет на доставка е и доставяне на улеи за цистерна газ – общо 11 броя, за която доставка безспорно е необходим транспорт, доставка на капази и направа на водомерни шахти – СМР, изискващи както транспорт така и суровини, доказателства за наличието и използването на които не са представени. Обстоятелството че са съставяни документи между ревизираното лице и доставчика за договор и протокол № 1 за установяване извършването и за заплащане на СМР не води до извод за реалното осъществяване на доставката. За липсата на реалност на доставката съдът съди, както по липсата на доказателства за транспортирането на необходимите за извършването на СМР суровини, така и липсата на доказателства за наличието им у доставчика, при изрична клауза в договора от 21.06.2010г., че същият е задължен да влага при изпълнението качествени материали, отговарящи на изискванията на Наредбата за съществените изисквания към строежите, както и да разполага с необходимите сертификати за тях.Осчетоводяването на фактурите не е достатъчно да обоснове извода за реалност на доставката и най-вече за осъществяването ѝ от посочения доставчик.

С оглед на изложеното, съдът намира, че по доставките от [фирма] законосъобразно с оспорения ревизионен акт не е признато право на данъчен кредит в размер на 497,70 лв. и съответните лихви.

По доставки от С. И. Е.:

При ревизията е установено, че задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през периода 01.03.2009 година – 31.07.2009 година по фактури, издадени от С. И. Е., описани подробно в издадения ревизионен доклад. Предмет на доставката е: доставка и монтаж на окачен таван, доставка и монтаж на еталбонд и метална скара за обект в [населено място]. Между жалбоподателя и дотавчика са сключени договори от 20.03.2009г. и от 20.07.2009 г. В ревизионния доклад подробно са описани представените от ЕТ А. СИСТЕМ – Ц. П. документи във връзка с процесните доставки.

С ПИНП №П-03000314063031-141-001/23.02.2015 г. е документирана насрещната проверка на С. И. Е. (с ново наименование БЯЛА Б. Е.) във връзка с 8 фактури, издадени през данъчните периоди м.03, м.04, м.06 и м.07.2009 г. с начислен ДДС в общ размер на 17 416,67 лв. и предмет на доставките „доставка и монтаж на окачен таван, доставка и монтаж на еталбонд и метална скара за обект в [населено място]“. До дружеството е

изготвено ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок не са представени доказателства.

При проверка в информационната система на НАП, органът по приходите е установил, че С. И. Е. е разполагало с наети лица по трудови правоотношения, на длъжности монтажник, секретар, технически ръководител строителство и монтажник ПВЦ дограма. Налице са и данни за регистрирани 2 ЕКАФП, данните за единия от които отговарят на данните във фискалните бонове към спорните фактури.

От ревизираното лице е представен договор от 20.07.2009 г. с предмет „монтаж на окачен таван на обект на фирма ЕТ А. СИСТЕМ-Ц. П., находящ се в [населено място], за сумата от 18 000,00лв. с включен ДДС и срок за изпълнение до 31.07.2009 г. Представен е и приемо-предавателен протокол от 24.07.2009 г. за извършен монтаж на линеен алуминиев окачен таван – 545 кв. м. на стойност 15 000,00 лв. Установено е, че в същия липсва име на лице, подписало протокола като изпълнител. Също така количествата окачен таван в приемо-предавателния протокол и фактурата коренно се различават. Представен е и договор от 20.03.2009 г. с предмет „доставка и монтаж на еталбонд и метална скара и доставка на окачен таван на обект, находящ се в [населено място]“ за сумата от 86 500,00 лв. с включен ДДС, както и приемо-предавателен протокол от 14.07.2009 г.

След анализ на представените документи е установено, че приемо-предавателният протокол между ревизираното лице и клиента му е съставен на 01.07.2009г., приемо-предавателните протоколи от подизпълнителя са съставени съответно на 14.07.2009 г. и 20.07.2009 г., т.е. след като извършените дейности са предадени и съответно приети от възложителя.

Допуснатата съдебно счетоводна кспертиза е стигнала до извод, че фактурите, издадени от С. И. Е. са осчетоводени при жалбоподателя по съответните сметки, като част от плащанията са по банков път..

Независимо от това, че са налице издадени фактури към ЕТ А. Систем-Ц. П., договори между двата търговеца, представени копия на приемо-предавателен протокол следва да се подчертае, че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит е необходимо предвидените в закона изисквания да са изпълнени по отношение на конкретната доставка и посочените страни по доставката, т.е. не е достатъчно услугите по принцип да са извършени, респективно стоките доставени, а е необходимо да се извършени именно от лицето, посочено като доставчик в издадените данъчни фактури. Наличието на пропуски в приемо-предавателния протокол, свързани с липсата на име на лице,

подписало протокола като изпълнител, както и разминаванията в количествата окачен таван в приемо-предавателния протокол и фактурата са обстоятелства, които разколебават извода за реалност на предоставената услуга, независимо от формалното наличие на документи, създадени с цел удостоверяването ѝ. Наличието на плащания във връзка с услугата не е достатъчно да обоснове реалност на доставката. В подкрепа на извода за липсата на реалност на доставките е и констатираното обстоятелство за съставени протоколи от подизпълнител, след като извършените дейности са предадени и съответно приети от възложителя.

От значение за установяване на наличието на право на данъчен кредит по издадените на ЕТ А. Систем - Ц. П. фактури от прекия доставчик е установяване, от една страна, на фактически извършена доставка, а от друга - установяване на обстоятелството явява ли се именно издателят на фактурите доставчик на фактурираните услуги, било посредством извършването им със собствен труд и материали или посредством подизпълнител. Издаването на фактура не е достатъчно основание да се приеме, че е осъществена доставка. Фактурата сама по себе си не е данъчно събитие, а частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, а именно формиране на данъчен кредит. Поради това, именно той носи и тежестта да докаже правопораждащия факт – извършването на доставка.

В случая остава недоказано основното обстоятелство – реалното извършване на доставките по гореописаните фактури, именно от посочения доставчик, респективно в посочения обем и цени.

По така изложените съображения, настоящата инстанция намира, че оспореният ревизионен акт, в частта му, с която не е признато право на данъчен кредит по доставки от [фирма] в размер на 6 683,80 лв. и съответните лихви; по доставки от [фирма] в размер на 497,70 лв. и съответните лихви и по доставки от [фирма] в размер на 17 416,67 лв. и съответните лихви е издаден в съответствие с изискванията на процесуалния и материалния закон.

Жалбата на Ц. А. П., с ЕТ А. СИСТЕМ-Ц. П. следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата Ц. А. П., с ЕТ А. СИСТЕМ-Ц. П., ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22220514001724-091-001 от 04.09.2015 г.,

потвърден с Решение № 1690/09.11.2015 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на НАП, в частта му, с която не е признато право на данъчен кредит по доставки от [фирма] в размер на 6 683,80 лв. и съответните лихви; по доставки от [фирма] в размер на 497,70 лв. и съответните лихви и по доставки от [фирма] в размер на 17 416,67 лв. и съответните лихви

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: